ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 293

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας 1

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διορισμοῦ Γενικῶν Διοικητῶν διατάξεων 2

Περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως Ὑπουργείου Ναυτικῶν 3

Περὶ τίτλων Διοικήσεως ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ 4

Διατάγματα

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» 5

Περὶ συστάσεως Μοίρας γυμνασίων 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὁ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων, ὡς αὐτὸς ηὐξήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Αὐγούστου 1925, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας», διπλασιάζεται ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου 1926 ἀνερχόμενος:

α') Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων εἰς δραχμὰς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ (7,20).

β') Ἐπὶ τῶν βοῶν, ἀγελάδων καὶ βουβάλων εἰς δραχ. εἴκοσι μιᾶς καὶ ἑξήκοντα ἑκατοστὰ (21,60).

γ') Ἐπὶ τῶν χοίρων εἰς δραχμὰς δέκα ὀκτώ (18).

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐκμίσθωσις τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλομένης αὐξήσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου εἰς τοὺς ἤδη μισθωτὰς αὐτοῦ ἐπὶ ἀναλόγῳ αὐξήσει τοῦ συνωμολογημένου ἐνοικίου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς κοινότητας ἵνα ἐπιβάλλωσι φόρον ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις αὐτῶν παραγομένων παντὸς εἴδους προϊόντων βιομηχανίας, χειροτεχνίας, ζωοκομίας, γαλακτοκομίας, μεταλλείων καὶ λατομείων, τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων ἢ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους μεταφερομένων.

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ φόρου γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ συμβουλίου, δι' ἧς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐπὶ ἑκάστου προϊόντος, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἑκατοστὰ τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια τοῦ φόρου μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περίοδον.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ φόρου γίνεται διὰ τῆς οἰκείας κοινότητος εἴτε δι' ἐνοικιάσεως εἴτε δι' οἱουδήποτε ἄλλου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ συμβουλίου προσφορωτέρου τρόπου.

Ἡ περὶ ἐπιβολῆς, βεβαιώσεως κλπ. τοῦ φόρου ἀπόφασις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, δυναμένης καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς πράξεως. Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου ἡ ἀπόφασις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐκτελεῖται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Αὐγούστου 1925 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως.

Ἐφεξῆς δὲ κατ' ἔτος ἐὰν αἱ προβλεπόμεναι εἰσπράξεις ἐκ τοῦ φόρου τούτου κρίνωνται ὡς ὑπερβαίνουσαι τὰς ἀνάγκας τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καὶ τῶν ἑκάστοτε κατὰ τὸ ἄρθρον 49 ἐξόδων συντηρήσεως ἀπόρων δύναται τὸ δημοτικὸν συμβούλιον νὰ ὁρίζῃ τὸ περισσεῦον ἐκ τούτων ποσὸν διὰ γενικὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926 αἰτήσεις μισθωτῶν τοῦ ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων τῶν δήμων δημοτικοῦ φόρου τοῦ ὡς ἄνω ἔτους περὶ μειώσεως τοῦ μισθώματος κρίνονται ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Αὐγούστου 1923 περὶ τροποποιήσεως κλπ. τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας», ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ ἑπομένου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ ἀφορῶσαι τὰς περιφερείας τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἐφαρμόζονται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1926 καὶ ἐφεξῆς καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τῆς 27 Αὐγούστου 1925 καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Μαρτίου 1923, περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων, ἐπιβαλλομένων φόρων.

Αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τῆς περὶ δήμων κλπ. νομοθεσίας», φράσεις «κλπ' ἐξαιρεῖσθαι» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν φράσεων «κατὰ τριμηνίαν».

"Αρθρον 7.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν περὶ ἀμέσων ἐράνων διατάξεων τῶν ἄρθρων 11—15 τοῦ Νόμου 2435 τοῦ 1923 ὡς αὐται ἐτροποποιήθησαν, εἶναι ὅτι ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἐράνων οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ οἱ ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν.

Ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ φράσει τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 2435 «περὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων» λέξις «τεσσάρων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «δέκα».

"Αρθρον 8.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφιον 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Ἀπριλίου 1926, «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῶν δημοτικῶν φόρων δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως κλπ. τῆς πόλεως Ξάνθης» ἐπιβληθὲν εἰδικὸν δημοτικὸν τέλος ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου εἰς τὸν δῆμον Ξάνθης οἴνου, ζύθου, οἰνοπνεύματος καὶ οἰνοπνευματωδῶν πρωτῶν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς πάσας τὰς κοινότητας τῆς Ὑποδιοικήσεως Ξάνθης πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων αὐτῶν.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ εἰδικοῦ τούτου κοινοτικοῦ τέλους ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς οἰκείας κοινότητος εἴτε ἀπ' εὐθείας δι' ὑπαλλήλων αὐτῆς, εἴτε δι' ἐνοικιάσεως.

"Αρθρον 9.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ΣΚΣΤ' τῆς 28 Ἀπριλίου 1867 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΥΚΔ' τῆς 6 Ἰουλίου 1872 εἰσπραττόμενον ὑπὸ τὸν τίτλον ὁδικὸν δικαίωμα ἢ πρόσθετον τέλος ἐξαγωγῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λευκάδος αὐξάνεται ἀπὸ δύο τοῖς ἑκατὸν εἰς δύο καὶ ἥμισυ. Ἐπιτρέπεται δὲ ἡ αὔξησις αὐτοῦ εἰς τρία τοῖς ἑκατὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Τὸ ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐπιβαλλομένης αὐξήσεως ἔσοδον τῆς κοινότητος Λευκάδος θέλει διατεθῇ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἠλεκτροφωτισμὸν αὐτῆς.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ ὑπὲρ τῶν λιμενικῶν ταμείων Λευκάδος καὶ Βασιλικῆς εἰσπραττόμενοι φόροι εἰς τοὺς ὁμωνύμους λιμένας αὐξάνονται κατὰ 30 ο/ο.

Αἱ ἐκ τῆς αὐξήσεως ταύτης πρόσοδοι καταπίθενται ἅμα τῇ εἰσπράξει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐν Λευκάδι Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπὲρ τῆς κοινότητος Λευκάδος καὶ τῆς κοινότητος Βασιλικῆς καὶ διατίθενται ἀποκλειστικῶς πρὸς φωτισμὸν τῶν ὡς εἴρηται κοινοτήτων.

"Αρθρον 10.

Ἐν αἷς περιφερείαις τῶν Νέων Χωρῶν κατηργήθη ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 (ἐδάφ. 1 καὶ 3) τοῦ νόμου 3125 τοῦ ἔτους 1926 φόρος ἐπὶ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων, τῶν ἁλιευομένων ἐν τῇ θαλάσσῃ κλπ. ἐπιτρέπεται ἵνα ἐπαναφέρηται ἐν ἰσχύϊ ὁ φόρος οὗτος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἀπαλείφονται αἱ ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 3125 φράσεις «ἢ καὶ νὰ καταργήσωσι τὸν φόρον» ὡς καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τοῦ ἰδίου ἄρθρου φράσεις «κατάργησιν τοῦ φόρου ἢ».

"Αρθρον 11.

Ἡ κατὰ κοινότητας διανομὴ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἀντικαταστάσεως δι' ἐνιαίου φόρου κλπ.» ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀποδόσεως εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας κλπ. ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἐνιαίου ἐγγείου φόρου τοῦ καπνοῦ» ἀνήκοντος χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς τὰ δυνάμει τῶν νόμων ΓΤΝΗ' καὶ 2691 ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν συσταθέντα ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ εἰδικὰ ταμεῖα ἐνεργεῖται, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εἰρημένου Ν. Δ. τῆς 26 Δεκεμβρίου 1925, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ κατὰ κοινότητα πωλουμένου καπνοῦ καὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως αὐτοῦ.

"Αρθρον 12.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 2845 τοῦ 1922 πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἀνακαίνισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου Αἰγίου ἐπιβεβλημένος φόρος ἐπὶ τῆς ἐν ταῖς περιφερείαις τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας καὶ τῶν πρώην δήμων Κραθίδος, Φελλόης, Κερπινῆς καὶ Ἐρινεῶν παραγομένης σταφίδος, ὡς οὗτος ηὐξήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923, περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὲρ ἀναγκῶν τῆς κοινότητος Αἰγίου ἐπιβαλλομένων φόρων ἐπὶ τῆς σταφίδος, διπλασιάζεται, ἤτοι ὁρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσιν (20).

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 § 2 τοῦ νόμου 2845 τοῦ ἔτους 1922 ἀπόδοσις δραχμῆς μιᾶς κατὰ χιλιόλιτρον πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Πύργου ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τῶν τέως δήμων Ἐλίσσης, Ἠλιδος Πηνειῶν, Μυρτουντίων καὶ Βουπρασίων διατίθεται ἐφεξῆς πρὸς ὕδρευσιν τῆς πόλεως Ἀμαλιάδος.

"Αρθρον 13.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 2353 τοῦ 1920 «περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς φορολογίας τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παραγομένων σταφίδος καὶ σύκων», συσταθεῖσαν ἐπιτροπὴν προστίθεται ὡς μέλος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας.

Ἡ εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς καταβαλλομένη ἀποζημίωσις κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Β. Δ. τῆς 23 Ἰουλίου 1920 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 2333», ὁρίζεται κατὰ μῆνα εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) διὰ τὸν Νομάρχην καὶ δραχμὰς πεντακοσίας (500) δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ τῶν Γραμματέα ἐπίσης.

Ἡ εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 2353 ὑφισταμένης ἐν Καλάμαις ἐπιτροπῆς καὶ τὸν Γραμματέα αὐτῆς καταβαλλομένη ἀποζημίωσις ὁρίζεται κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς καταβαλλομένης εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἐπιτροπήν.

"Αρθρον 14.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν Δ. τῆς 12 Ἰουλίου ἐ. ἔ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ποσοστῶν τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἡ καταβολὴ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. ὁριζομένου ἐπιδόματος ὑπὲρ τῶν Διοικητικῶν ὑπαλλήλων θέλει παύσει ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1927 διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Νομαρχιῶν καὶ Ὑποδιοικήσεων ἐν αἷς δὲν ἤθελον ἐκδικασθῇ ὅλοι οἱ παρ' αὐταῖς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκκρεμοῦντες ἀπολογισμοὶ τῶν κοινοτικῶν ταμείων μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1927. Πλὴν δὲ τούτου ὁ μὲν Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας καὶ ὁ διεξάγων τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων Γραμματεὺς εἰσάγονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Διοικητικῆς ὑπηρεσίας, καλούμενοι εἰς ἀπολογίαν πρὸς ἀπόλυσιν, κατὰ τὰ περὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἰσχύοντα, τὸ δὲ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Νομαρχίας ἢ Ὑποδιοικήσεως τιμωρεῖται πειθαρχικῶς. Περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς του ἐπαρκείας ἀποφαίνεται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑποχρεουμένου νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν ὑπόθεσιν τὴν πρώτην μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς μὴ ἐκδικάσεως τῶν ἀπολογισμῶν συνεδρίασιν.

"Αρθρον 15.

Εἰς τοὺς δημοτικοὺς στρατολόγους παρέχεται ὑπὸ τῶν δήμων πρόσθετον μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ τρία δέκατα ἕκτα τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν.

"Αρθρον 16.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους ἵνα προσλαμβάνωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν διὰ συμβάσεως διαρκείας μέχρις ἓκτὼ ἐτῶν, μονίμους δημοσίους ὑπαλλήλους τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας, ἔχοντας βαθμὸν τιμηματάρχου β' τάξεως καὶ ἄνω καὶ δεκαπενταετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν ἔμμισθον ὑπηρεσίαν.

Οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι ὑπὸ δήμων διοικητικοὶ ὑπάλλη-

λοι ἀπαλλάσσονται τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται δὲ εἰς σύνταξιν ἀνεξαρτήτως τοῦ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν περὶ συντάξεων τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμων ἀπαιτουμένου χρόνου ὑπηρεσίας των, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὅρων καὶ προϋποθέσεων, περὶ ἀπονομῆς αὐτῆς.

Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τούτων συνίσταται εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ μισθοῦ των, ὅσα τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις σύνταξιμα ἔτη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας των.

Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, ἀνατίθενται εἰς προϊσταμένους δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν ἡ ὑπογραφὴ ἐγγράφων ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 17.

Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, συμπληροῦντες εἰκοσαετίαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ αὐτοῦ δήμου, δικαιοῦνται παρ' αὐτοῦ συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ τόσα πεντηκοστὰ τοῦ μέσου ὅρου τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ των τῶν τελευταίων ἓξ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐτῶν, ὅσα καὶ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των, μὴ δυναμένης δὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία τέταρτα τοῦ μέσου ὅρου τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ τῶν τοῦ τελευταίου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἔτους.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄνω συντάξιμον ὑπηρεσίαν συνυπολογίζεται καὶ ἡ διανυθεῖσα εἰς πρώην δῆμον, ὁπόθεν ἐσχηματίσθη ὁ νῦν δῆμος ἔνθα ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος.

Λόγῳ συντάξεως κρατοῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ταμείου ἀπὸ 1 Σ)βρίου ἑ. ἔ. ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ ἑκάστου δημοτικοῦ ὑπαλλήλου.

Σύνταξις δὲν παρέχεται ἄνευ καταβολῆς πλήρων τῶν κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον κρατήσεων δι' ἅπαντα τὸν συντάξιμον χρόνον ὑπηρεσίας, ἐν περιπτώσει δὲ ἀναδρομικῆς καταβολῆς τῶν κρατήσεων χωρεῖ τοιαύτη καὶ κατὰ μηνιαίας δόσεις.

Τοῦ ἡμίσεος τῆς ὡς ἄνω συντάξεως δικαιοῦνται ἐν συνόλῳ τὰ ἀνήλικα ἄρρενα τέκνα, αἱ ἄγαμοι θυγατέρες καὶ ἡ ἐν χηρείᾳ σύζυγος τοῦ ἀποβιώσαντος δημοτικοῦ ὑπαλλήλου.

Τὰ τῆς ἀπωλείας τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συντάξεως ρυθμίζονται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἰσχυόντων διὰ τὴν σύνταξιν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τὰ δὲ τοῦ τρόπου τῆς ἀπονομῆς αὐτῆς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος λεπτομέρεια κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ προποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας» προστίθεται τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον.

«Ἐπιτρέπεται ὁ κατὰ τὸ ἀνωτέρω διορισμὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ δευτέρου βοηθοῦ, εἰς ἃ ταμεῖα ἤθελε κριθῇ ἀπαραίτητος ἡ πρόσληψις τοιούτου.

Ἄρθρον 19.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ προποποιήσεως κλπ. τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας», ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου.

Ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καθόλου ἀσκουμένη πειθαρχικὴ δικαιοδοσία κατὰ τῶν δημάρχων, προέδρων κοινοτήτων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβούλων, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν νόμων τούτων ἀνατιθεμένων εἰς αὐτοὺς διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ καθηκόντων πάσης φύσεως, ἐφεξῆς ἀσκεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸν αἰτιολογημένῃ καταγγελίᾳ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς ἢ ὑπηρεσίας τῆς ἐποπτευούσης εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τούτων.

Ἡ κατὰ τοὺς νόμους τούτους πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως μετὰ πρόηγουμένην ἔγγραφον πρόσκλησιν εἰς ἀπολογίαν.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὰς ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἄχρι τοῦδε ἀναγνωρισθείσας νέας κοινότητας καὶ εἰς τὰς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1927 ἀναγνωρισθησομένας τοιαύτας ἐπιτρέπεται ἡ ἐνέργεια ἐκλογῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν, διὰ μὲν τὰς πρώτας ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ., διὰ δὲ τὰς δευτέρας ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ἑκάστη κοινότης.

Ἄρθρον 21.

Ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ ΔΝΖ' νόμου ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1076, ἐκλογὴ προέδρων κοινοτήτων διὰ τὴν δευτέραν ἐνιαυσίαν περίοδον τῆς τρεχούσης κοινοτικῆς περιόδου δὲν θέλει ἐνεργηθῇ. Διὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἐνιαυσίαν περίοδον παρατείνεται ἡ ὑπηρεσία τῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν τελευταίως ἀναδειχθεισῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν ἐκλεγέντων προέδρων.

Ἄρθρον 22.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις λόγῳ δημοσίας ὠφελείας ἰδιωτικῶν κτημάτων πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διὰ τὴν τοπικὴν συγκοινωνίαν τῶν συνοικισμῶν αὐτῶν, ὡς καὶ πρὸς ὕδρευσιν τῶν αὐτῶν συνοικισμῶν δι' ἐκτελέσεως δοκιμαστικῶν ἐρευνῶν ἀνευρέσεως ὕδατος καὶ κατασκευῆς ἢ ἐγκαταστάσεως ὑδραγωγείων. Ἡ κήρυξις ἀπαλλοτριωτέου τοῦ ἰδιωτικοῦ κτήματος, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, γίνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ σύμφωνον γνώμοδότησιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ Νομομηχανικοῦ.

Ἡ διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν κτημάτων τούτων καταβλητέα εὔλογος ἀποζημίωσις καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κτηματολογικοῦ διαγράμματος ταῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος συντασσομένου, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους Γ⁄ΝΑ' ὑπ' ἀριθ. 3051 καὶ 103 τῆς κατὰ τοὺς νόμους τούτους δικαιοδοσίας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἀσκουμένης ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. Δ. τῆς 24 Ἀπριλίου 1926 «περὶ περιορισμοῦ καταργήσεως κλπ. θέσεων ἐν τῇ Μέσῃ καὶ Δημοτικῇ Ἐκπαιδεύσει» καταργεῖται.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 98 τοῦ ΔΝΖ' νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω.

Αἱ μελέται δημοτικῶν ἔργων ἐν τοῖς δήμοις Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἐγκρίνονται, προκειμένου μὲν περὶ ἔργων ὁδοποιίας ὧν ἡ προϋπολογιζομένη δαπάνη εἶναι ἀνωτέρα τῶν 100.000 δραχ. δὲν ὑπερβαίνει ὅμως τὸ 1.000.000 δραχμῶν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, προκειμένου δὲ περὶ ἄλλων ἔργων ἐὰν μὲν ἡ προϋπολογιζομένη δαπάνη αὐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς 100.000 οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς 500.000 δραχ. ὑπὸ τῆς Δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν δὲ ἡ προϋπολογιζομένη δαπάνη ὑπερβαίνῃ τὰς 500.000 οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 1.000.000 δραχ. ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Νομομηχανικοῦ, ἢ κατ' εἰδικὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας» προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω.

Ἐν τοῖς δήμοις Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης οἱ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων δημοσίων συνεισπραττόμενοι ἅμεσοι πρόσθετοι δημοτικοὶ φόροι, προαιρετικοὶ ἢ καὶ ἐκ τοῦ νόμου παγίως ἐπιβεβλημένοι, δύνανται νὰ εἰσπράττωνται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1927-1928 ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰδικῶν δημοτικῶν ταμιῶν κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ὁριζούσης καὶ πᾶσαν σχετικὴν λεπτομέρειαν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω διατάξεως δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλους δήμους δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμ-

βούλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀρεῖς τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ αἰκονί ἔτους.

Ἄρθρον 26.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἐδάφιον 2 τοῦ νόμου 3194 πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῆς ὑπὸ μάρκαν «Παναρίστου» συσκευαζομένης σταφίδος διπλασιάζεται.

Ἄρθρον 27.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καθορισθήσεται πᾶσα ἀναγκαία πρὸς ἐκτέλεσιν διατάξεων τοῦ παρόντος λεπτομέρεια.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κονδύλης

Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Τριανταφυλλόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Α. Παππᾶς, Ι. Δροσόπουλος, Λ. Νᾶκος.

---

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διορισμοῦ Γενικῶν Διοικητῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἵνα οἱ ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργοῦ διοριζόμενοι Γενικοὶ Διοικηταί, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁμνύωσι τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 2.

Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ τοῦτο εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κονδύλης

Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Τριανταφυλλόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Α. Παππᾶς, Ι. Δροσόπουλος, Λ. Νᾶκος, Η. Ἀποσκίτης.

---

(8)

Περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως Ὑπουργείου Ναυτικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Συντρεχόντων εἰδικῶν λόγων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δύναται νὰ συνιστᾷ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν Γενικὴν Διεύθυνσιν, ὁ προϊστάμενος τῆς ὁποίας φέρει τὸν τίτλον Γενικὸς Διευθυντής.

Ὡς Γενικὸς Διευθυντὴς τοποθετεῖται διὰ Διατάγματος Γενικὸς ἀξιωματικὸς ἢ πλοίαρχος ἐξομοιούμενος ἀπὸ ἀπόψεως σιτηρῶν, πλήρων ἀποζυγῶν καὶ δικαιωμάτων πρὸς Ἀρχηγὸν Στόλου.

Ἡ ποινικὴ ἁρμοδιότης τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ εἶναι ἐπίσης οἵα καὶ ἡ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου, ἐπεκτεινομένη δὲ ἐφ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ὑπουργείου, πλὴν τῶν τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, καὶ τῶν κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα ἀνωτέρων του, ἐφ' ὧν ἀσκεῖ ἔλεγχον ἀπ' εὐθείας ὁ Ὑπουργός.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς ἐναρμονίζει τὰς ἐνεργείας τῶν Διευθύνσεων καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου καὶ συνεργάζεται μετὰ τοῦ Γεν. Ν. Ἐπιτελείου, ἵνα αἱ διαταγαὶ τοῦ κέντρου ἐκδίδωνται ὑπὸ ἑνιαίου πνεύματος.

Καθήμενος Γενικοῦ Διευθυντοῦ δύναται νὰ ἐκπέλῃ καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, ἀσκῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τὰς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν θέσεων του ἀπορρεούσας δικαιοδοσίας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Διευθύνσεων τοῦ Ὑπουργείου τελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, πρὸς ὃν εἰσηγοῦνται τὰς διαφόρους ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητος των, καὶ προκαλοῦσι τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καθορίζονται ἑκάστοτε αἱ ὑποθέσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα ὁ Γεν. Διευθυντής.

Διὰ διαταγῶν αὐτοῦ δύναται ἐν τούτοις ὁ Ὑπουργὸς νὰ καθορίζῃ τίνα ἔγγραφα ἐκ τῶν ἀγαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ θέλει ὑπογράφει αὐτὸς οὗτος ὁ Ὑπουργός.

Δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς τὸν Ὑπουργὸν δύνανται ἐπίσης διὰ διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπ' αὐτοῦ, νὰ μεταβιβάζωνται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, ἐφόσον τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς μονογραφεῖ πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 5.

Διὰ διαταγμάτων δύνανται ἐπίσης νὰ μεταβιβάζωνται δικαιώματα τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν λοιπῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἐφαρμοζομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐν ἀναλογίᾳ τῆς τελικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρον 6.

Τὸν Γενικὸν Διευθυντήν, ἁπόντα ἢ κωλυόμενον, δύνανται νὰ ἀναπληροῖ ἢ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ν. Ἐπιτελείου ἢ τις τῶν μαχίμων Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου, ὁριζόμενος προηγουμένως διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ἀποσπῶνται εἰς πλωτάρχης ἢ ὑποπλοίαρχος ὡς ὑπασπιστὴς καὶ εἷς ὑποφροντιστὴς ἢ ἀνθυποφροντιστὴς ὡς γραμματεύς, ἔχοντες ἐν ἀναλογίᾳ οἷα καὶ ὁ ὑπασπιστὴς καὶ ὁ γραμματεὺς καθήκοντα.

Ἄρθρον 8.

Διὰ διαταγμάτων ὁρίζονται ἑκάστοτε τὰ λοιπὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κονδύλης

Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Τριανταφυλλόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Α. Παππᾶς, Ι. Δροσόπουλος, Λ. Νᾶκος.

(4)

Περὶ τίτλων Διοικήσεως ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀφεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Οἱ διευθύνοντες ἀνωτέρας Διοικήσεις καὶ Γενικὰς Μαχίμους Ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ναυτικοῦ, θέλουσι φέρει ἐφεξῆς τοὺς κάτωθι ἐμφαινομένους τίτλους:

1) Ὁ διευθύνων τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Π. Ναυτικοῦ, τὸν τίτλον Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ (Α.Γ.Ε.Ν.).

2) Ὁ διευθύνων συγκεκριμένην Ν. Δύναμιν (Στόλον ἢ Μοῖραν) ἐξαρτωμένην ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, τὸν τίτλον Ἀρχηγὸς Στόλου ἢ Μοίρας (Α.Σ. ἢ Α.Ν.).

3) Ὁ διευθύνων τὸν Π. Ναύσταθμον τὸν τίτλον Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Π. Ναυστάθμου (Γ.Δ.Π.Ν.).

4) Ὁ διευθύνων τὴν Ναυτικὴν Ἐκπαίδευσιν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ, ὃν φέρει τὸν τίτλον ὑποναύαρχος ἢ πλοίαρχος ἐπόπτης Ν. Ἐκπαιδεύσεως (Ε.Ν.Ε.).

5) Ὁ προϊστάμενος τῆς Διοικήσεως τῆς Ν. Ἀεροπορικῆς Ὑπηρεσίας τὸν τίτλον, Ἀνώτερος Διοικητὴς Ν. Ἀεροπορίας (Α.Δ.Ν.Α.).

6) Ὁ προϊστάμενος τῆς Διοικήσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ὑποβρυχίων, Ἀνώτερος Διοικητὴς τῶν Ὑποβρυχίων (Α.Δ.Υ.).

7) Ὁ προϊστάμενος ἁπασῶν τῶν Ν. Περιοχῶν καὶ ἐν γένει ἁπάσης τῆς ὀργανωμένης τοπικῆς ἀμύνης, Ἀνώτερος Διοικητὴς Τοπικῆς Ἀμύνης (Α.Δ.Τ.Α.).

8) Πάντες οἱ λοιποὶ προϊστάμενοι μαχίμων ὑπηρεσιῶν τὸν τίτλον Διοικητής.

Καταργοῦνται ἅπασαι συλλήβδην αἱ διατάξεις αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κονδύλης

Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Τρανταφυλλόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Α. Παππᾶς, Ι. Δρεσσόπουλος, Λ. Νάκος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Μετάθεσις παντὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ Π. Ν. ἀπὸ μιᾶς καταστάσεως εἰς τὴν ἑτέραν ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ νόμον.

Τὰ Διατάγματα ταῦτα λογίζονται αὐτοδικαίως κοινοποιηθέντα μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἂν δὲν ἐκοινοποιήθησαν ταῖς ἐνδιαφερομένοις ἀπ' εὐθείας εἰς ἃς περιπτώσεις ταῦτα ἐπιβάλλεται.

Ἄρθρον 2.

Ἀξιωματικοὶ στερηθέντες διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ποινικοῦ Δικαστηρίου τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν συνεπείᾳ:

α') στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

β') καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν ἕνεκα πλημμελημάτων συνεπαγομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ναυτικῆς ἢ Στρατ. Ποινικῆς Νομοθεσίας ἢ τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ νόμου, τὴν στέρησιν τοιούτων ἀξιωμάτων θέσεων ἢ βαθμῶν.

γ') ἐκπτώσεως καταγνωσθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ναυτοδικείου ἢ Στρατοδικείου, διαγράφονται τῶν ἐλέγχων τοῦ ἐνεργοῦ Ναυτικοῦ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοῦτο οἱ παρὰ τῷ Ναυτοδικείῳ καὶ Στρατοδικείοις Ἐπίτροποι καὶ οἱ παρὰ Ἐφέταις καὶ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν (Διεύθυνσιν Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας, Τμῆμα Προσωπικοῦ), ἀντίγραφον πάσης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ναυτοδικείου, τῶν Στρατοδικείων ἢ τακτικῶν ποινικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 3.

Μόνος ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς κέκτηται τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατόπιν ἀναφορῶν τῶν περὶ ὧν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα τοῦ παρόντος προσώπων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μετάθεσις ἀξιωματικοῦ εἰς πρόσκαιρον παῦσιν ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ προϊστάμενοι τῶν Ναυτικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ οἱ κυβερνῆται τῶν πολεμικῶν πλοίων φρονοῦντες ὅτι ἀξιωματικὸς τῆς ὑπ' αὐτοὺς ὑπηρεσίας ὑπέπεσεν εἴς τι τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 7, 9, 11, 17, τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν», προβλεπομένων παραπτωμάτων ἢ ὅτι αἱ ἐπανειλημμένως ἐπιβληθεῖσαι αὐτῷ πειθαρχικαὶ ποιναὶ δὲν ἀπέβησαν τελεσφόροι, δικαιοῦνται ὅπως αἰτήσωνται τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ» νόμου διὰ τὸν ἀξιωματικὸν τοῦτον.

Πρὸς τοῦτο συντάσσει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχὴν ἀναφορὰν δικαιολογημένην, ἐν ᾗ ἀναφέρει σαφῶς τὰ αἴτια τὰ προκαλοῦντα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ» νόμου, προτείνων συγκεκριμένως εἰς ποίαν κατὰ τὴν γνώμην του κατάστασιν δέον νὰ μετατεθῇ ὁ ἀξιωματικός. Μετὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὑποβάλλεται φύλλον ποιότητος τοῦ ἀξιωματικοῦ δεόντως ὑπογεγραμμένον, ὡς καὶ πᾶν σχετικὸν ἔγγραφον δικαιολογοῦν τὴν πρότασιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν νόμου.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης δέον νὰ γνωματεύσωσιν ἅπαντες εἰ δι' ὧν ὑποβάλλεται αὕτη ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 6.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν λαβὼν ἀναφορὰν ἀφορῶσαν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ νόμου, δύναται νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἀξιωματικὸν διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἢ διὰ προσκαίρου παύσεως, ἐὰν δὲν θεωρῇ ἀπαραιτήτως τοὺς προβαλλομένους λόγους.

Ἐὰν ὅμως εὑρίσκῃ τοὺς προβαλλομένους λόγους βασίμους δικαιοῦται νὰ παραπέμψῃ τὸν ἀξιωματικὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ καταστάσεως

τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, τιθέμενος ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ τὴν κρίσιν του προσῆκον ἐρώτημα.

Οἱ παρὰ τῷ Ναυτοδικείῳ ἢ τοῖς Στρατοδικείοις Ἐπίτροποι καὶ οἱ παρὰ τοῖς Ἐφέταις καὶ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀντίγραφον πάσης καταδικαστικῆς ἢ ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ναυτοδικείου, τῶν Στρατοδικείων ἢ τακτικῶν ποινικῶν Δικαστηρίων καὶ παντὸς παραπεμπτικοῦ ἢ ἀθωωτικοῦ βουλεύματος ἀφορῶντος ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ ἐπὶ πάσης φύσεως ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 7.

Τὸ δικαίωμα ὑποβολῆς ἀναφορᾶς περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ νόμου, ἐναντίον ἀξιωματικῶν, κέκτηται καὶ ὁ προϊστάμενος πάσης ἀμέσως ἢ ἐμμέσως προϊσταμένης ἀρχῆς τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἀξιωματικὸς ὑποβάλλων ἱεραρχικῶς τὴν σχετικὴν ἀναφορὰν κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 8.

Οἱ εἰς προσκαίρων παῦσιν μετατιθέμενοι ἀξιωματικοὶ παύουσιν ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τῆς προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς κοινοποιεῖται τὸ περὶ μεταθέσεώς αὐτῶν εἰς πρόσκαιρον παῦσιν Διάταγμα. Οἱ ἐπιφορτισμένοι οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἀξιωματικοί, δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ χρόνον οὐχὶ πλέον τῶν πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω κοινοποίησιν, οἱ δὲ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Ἄρθρον 9.

Οἱ εἰς ἀπόλυσιν μετατιθέμενοι ἀξιωματικοί, παύουσι ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κοινοποιεῖται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διαταγῇ τῆς προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς τὸ περὶ μεταθέσεως αὐτῶν εἰς ἀπόλυσιν Διάταγμα. Οἱ ἐπιφορτισμένοι οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ὑπηρεσίαν των οὐχὶ πλέον τῶν πέντε ἡμερῶν, οἱ δὲ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Τὸ Διάταγμα περὶ μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀπόλυσιν κοινοποιεῖται αὐτῷ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς ἀρχῆς εἰς ἣν ὑπηρετεῖ, λαμβάνεται δὲ παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἔγγραφος ἀπόδειξις περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τοῦ Διατάγματος ἐν ᾗ ἀναγράφεται καὶ ὁ τόπος διαμονῆς τούτου. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 10.

Ὁ Προϊστάμενος Ναυτικῆς ἀρχῆς φρονῶν ὅτι ἀξιωματικὸς τῆς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρεσίας κατέστη σωματικῶς ἀνίκανος διὰ τὴν Ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἕνεκα νοσήματος ὑποβάλλει ἀναφορὰν περὶ τούτου ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ἐν ᾗ ἀναφέρει σαφῶς τοὺς λόγους τοὺς καθιστῶντας τὸν ἀξιωματικὸν ἀνίκανον διὰ τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν, ἐπισυνάπτων γνωμάτευσιν ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ βεβαιοῦντος τὴν φύσιν τοῦ νοσήματος ὡς καὶ πᾶν σχετικὸν ἔγγραφον.

Αἱ ἀρχαὶ δι' ὧν ἡ ἀναφορὰ ὑποβάλλεται ἐκφέρουσι τὴν περὶ τούτου γνώμην των.

Τοιαύτη ἀναφορὰ ὑποβάλλεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τοὺς πάσχοντας ἐὰν ἐπὶ ἓξ μῆνας διαρκῶς ἢ ἐπὶ δώδεκα μῆνας, γενικὰ ἐπανειλημμένα χρονικὰ διαστήματα ἐντὸς μιᾶς δεκετίας ἐκλυθησαν ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των λόγῳ ἀσθενείας.

Εἰς τὸν χρόνον τοῦτον περιλαμβάνεται καὶ ἡ διάρκεια πάσης χάριν θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως χορηγηθείσης τῷ πάσχοντι ἀξιωματικῷ ἀδείας ἀπουσίας εἴτε κανονικῆς εἴτε ἀναρρωτικῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν λαβὼν ἀναφορὰν ὡς ἀνωτέρω παραπέμπει τὸν ἀξιωματικὸν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ναυτικὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἵνα ἀποφανθῇ αὕτη ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως ἐὰν τὸ νόσημα καθιστᾷ τὸν ἀξιωματικὸν ἀνίκανον πλέον διὰ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἐντελλόμενος τὴν ὑποβολὴν αὐτῷ τῆς περὶ τούτου γνωμοδοτήσεως τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καθίσταται ἀνέφικτος ἡ ἐνώπιον τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς παρουσίασις τοῦ πάσχοντος λόγῳ τῆς παθήσεώς του, ἐπισήμως ἐξηκριβωμένης, ἢ διαμονῆς του εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ δι' ἄλλον οἱονδήποτε λόγον ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ πάσχοντος καὶ συντάσσει τὴν περὶ τούτου γνωμοδότησίν της λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Προϊστάμενος Ναυτικῆς Ἀρχῆς, φρονῶν ὅτι ἀξιωματικὸς τῆς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρεσίας δεικνύει ἀποδεδειγμένην διοικητικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀνικανότητα, συντάσσει λεπτομερῆ ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἀναφέρει σαφῶς τὰ γεγονότα τὰ πείθοντα περὶ τῆς τοιαύτης τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀνικανότητος καὶ ὑποβάλλει ταύτην ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

Αἱ Ἀρχαὶ δι' ὧν ἡ ἀναφορὰ αὕτη ὑποβάλλεται ἐκφέρουσιν ὑποχρεωτικῶς τὴν περὶ ταύτης γνώμην των.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν λαβὼν τὴν ἀναφορὰν ταύτην κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐνεργεῖ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Εἰς τὸ Συμβούλιον παραπέμπεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ πᾶν τυχὸν ὑπάρχον ἔγγραφον σχετικὸν καὶ ἀντίγραφον τοῦ φύλλου τῆς ποιότητος τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Τὸ Συμβούλιον ἀποφαίνεται περὶ μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἕνεκα διοικητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος καὶ ὑποβάλλει τὴν περὶ τούτου γνωμάτευσίν του εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ὅστις προκαλεῖ τὸ περὶ μεταθέσεως εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν λόγῳ διοικητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος Διάταγμα ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρον 12.

Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ» ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου:

α') Συγγενὴς τοῦ ἐγκαλουμένου ἀξιωματικοῦ εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν μέχρι τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου ἢ κηδεστείας μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

β') Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν καὶ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ') Ὁ καταγγείλας αὐτὸν καὶ οἱ ὑποβαλόντες τὴν περὶ παραπομπῆς ἀναφορὰν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

δ') Ὅστις παρουσιάζεται μάρτυς.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς ἐμφανιζόμενος πρὸ τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου δύναται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνακρίσεως νὰ προτείνῃ τὴν ἐξαίρεσιν μέχρι δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν συντρέχωσιν οἱ λόγοι τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος Διατάγματος, δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

Προταθείσης τῆς ἐξαιρέσεως, ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου διατάσσει τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐξαιρετέων ἐκ τῶν ὡς ἀναπληρωματικῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μελῶν.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἐξαιρετέον παρακάθηται εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν συζήτησιν τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἐὰν ἀπορριφθῇ ἡ αἴτησις ἐξαιρέσεως ὁ πρόεδρος καλεῖ τὸν δι' ὃν ὑπεβλήθη αὕτη ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἕδραν αὐτοῦ καὶ τὸ Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν ἀνάκρισιν.

Ἐὰν ὅμως γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις ἐξαιρέσεως, ὁ ἀναπληρωτὴς καθίσταται ὁριστικὸν μέλος τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἀνάκρισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει αἰτηθῇ παρὰ τοῦ ἐγκαλουμένου ἡ ἐξαίρεσις τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἀναλαμβάνει τὴν προεδρίαν

αὐτοῦ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τοῦ Συμβουλίου, ὅστις, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μελῶν, προσλαμβάνει ἐκ τῶν ὡς ἀναπληρωματικῶν διορισθέντων.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως ἐξαιρέσεως τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν πρὶν ἢ ταῦτα δικάσωσιν ἐν τῷ συμβουλίῳ τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν τὴν ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου ὑποβληθεῖσαν.

Αἴτησις ἐξαιρέσεως μέλους τοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον πρόκειται νὰ προβῇ εἰς ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως καὶ οὐχὶ εἰς συζήτησιν αἰτήσεως περὶ ἐξαιρέσεως.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἐξαιρέσεως, ἣν τὸ Συμβούλιον συνεζήτησε, συντάσσεται πρακτικὸν ἐπὶ τῆς ἐγγράφου ἀναφορᾶς τοῦ ὑποβαλόντος τὴν αἴτησιν ἐξαιρέσεως. Ἐν τῷ πρακτικῷ τούτῳ ρητῶς καὶ δικαιολογημένως ἐκτίθενται παρὰ τοῦ Συμβουλίου οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 λόγοι τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἐξαιρέσεως. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο συνυποβάλλεται μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 14.

Παραπέμπων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀξιωματικὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, ὀφείλει συγχρόνως μὲ τὴν περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου διαταγὴν νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ ἅπαντα τὰ πρὸς φωτισμὸν τοῦ Συμβουλίου συντελοῦντα ἔγγραφα.

Ἐν τῇ διαταγῇ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου δέον νὰ ὁρισθῇ ὁ τόπος ἔνθα τοῦτο θὰ συγκληθῇ, καὶ ὁ χρόνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ λάβῃ χώραν ἡ συνεδρίασις.

Ἡ περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου διαταγὴ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐγκαλούμενον ἀξιωματικὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκαίρως, ὥστε ἡ συνεδρίασις νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τοῦ διὰ τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ καθοριζομένου χρόνου. Αἱ ἀποδείξεις αὗται διαβιβάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου καὶ συνυποβάλλονται μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ, κατὰ βεβαίωσιν τοῦ κυβερνήτου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει, ἐνεργοῦνται τὰ ἑξῆς: Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου, διὰ προσκλήσεως αὐτοῦ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν θύραν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἀνακρινομένου καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾗ ἀναγράφεται ἡ αἰτία τῆς ἀνακρίσεως καὶ ὁ τόπος καὶ χρόνος συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου, καλεῖ τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικόν, ἵνα προσέλθῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὴν 15 ἡμέραν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς προσκλήσεως.

Μὴ προσελθόντος τοῦ ὡς ἄνω προσκληθέντος ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ μηδὲ προσαχθείσης νομίμου δικαιολογήσεως τῆς μὴ προσελεύσεώς του, τὸ Συμβούλιον προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀξιωματικοῦ, περὶ ἧς ἀπουσίας, ὡς καὶ περὶ τῆς νομίμου προσκλήσεως γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 15.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου λαβὼν τὴν περὶ συγκροτήσεως αὐτοῦ διαταγὴν καὶ τὰ πρὸς φωτισμὸν αὐτοῦ ἔγγραφα, παραδίδει αὐτὰ εἰς τὸν Εἰσηγητὴν καὶ ἐκδίδει ἔγγραφον διαταγὴν περὶ συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ καὶ τόπῳ δι' ἧς γνωστοποιεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ τὸν ἐγκαλούμενον ἀξιωματικόν, ὃν προσκαλεῖ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν.

"Αρθρον 16.

Συνελθόντος τοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος διατάσσει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς μεθ' ὃ ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Συμβουλίου ἀναγινώσκει τὰ ἄρθρα 8, 9, 10, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 22 τοῦ περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ Ν. Δ. καὶ συμμορφοῦται πρὸς τὸν τύπον τῆς ἐκθέσεως τὸν ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναγραφόμενον.

"Αρθρον 17.

Μὴ παρουσιασθέντος τοῦ ἐγκαλουμένου ἀξιωματικοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ μὴ δικαιολογήσαντος διὰ νομίμων λόγων τὴν ἀπουσίαν του, τὸ Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεως ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ.

"Αρθρον 18.

Ὁ εἰσηγητὴς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω ἄρθρων τοῦ περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ νόμου ἀναγινώσκει τὴν περὶ συγκροτήσεως Συμβουλίου διαταγὴν καὶ ὅσα ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν διευθυνθέντων αὐτῷ ἐγγράφων ἤθελε κρίνει σκόπιμον νὰ ἀναγνωσθῶσιν.

"Αρθρον 19.

Παρόντος τοῦ ἐγκαλουμένου ἀξιωματικοῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου καλεῖ τοὺς κλητευθέντας μάρτυρας, ὅπως ἐξετασθῶσιν ἐπὶ τῆς ὑπὸ ἀνάκρισιν ὑποθέσεως, εἴτε μεμονωμένως εἴτε κατ' ἀντιπαράστασιν.

"Αρθρον 20.

Ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς δύναται νὰ προτείνῃ ὡς μάρτυρας, μέχρι πέντε, διὰ τὴν ὑπὸ ἀνάκρισιν ὑπόθεσιν οἱονδήποτε ὅτομον, ἀναφέρων περὶ τούτου δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου ἐντὸς 2 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς περὶ συγκροτήσεως Συμβουλίου διαταγῆς. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ καλέσῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου πᾶν ἄτομον δυνάμενον νὰ διαφωτίσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου γιγνομένην ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως ἢ καὶ νὰ παραλείψῃ τὴν ἐξέτασιν ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν προτεινομένων ἐφ' ὅσον ἡ προσέλευσις αὐτῶν καθίσταται δυσχερής.

"Αρθρον 21.

Οἱ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφανιζόμενοι μάρτυρες ἐξετάζονται παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου.

Αἱ καταθέσεις αὐτῶν ἐγγράφονται περιληπτικῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ πρωτοκόλλῳ ὑπογραφόμεναι ἀμέσως παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο κυροῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν ὑποβαλλομένην ἔκθεσιν τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 22.

Μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου κατάθεσιν τῶν ἐξετασθέντων ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς ἀπολογεῖται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἐπειτα τὰ μέλη ἂν ἀρκούντως ἐφωτίσθησαν.

Ἀποφανθέντων δὲ τούτων καταφατικῶς διατάσσει νὰ ἀποχωρήσῃ ὁ ἐγκαλούμενος καὶ τὸ Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν γνωμοδότησίν του. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δὲν ἐφωτίσθησαν ἐπαρκῶς, ὁ Πρόεδρος διατάσσει τὴν συνέχισιν τῆς ἀνακρίσεως.

"Αρθρον 23.

Περαιωθείσης τῆς ἀνακρίσεως, ὁ Πρόεδρος θέτει ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου κεχωρισμένα τὰ ζητήματα συμφώνως πρὸς τὴν διαταγὴν τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου ὡς ἑξῆς:

α') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ κ. (σημειοῦται: τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου) ἕνεκα (σημειοῦται ἡ αἰτία δι' ἣν παραπέμπεται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου), καὶ

β') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόλυσιν ὁ κ. (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου) ἕνεκα (σημειοῦται ἡ αἰτία δι' ἣν παραπέμπεται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου).

Τὸ β' ἐρώτημα τεθήσεται ἐν ἀποφατικῇ διὰ τὸν πρῶτον ἀπαντήσει τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐφόσον περιλαμβάνεται ἐν τῇ περὶ παραπομπῆς διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 24.

Ἐπὶ ἑτέρου ζητήματος ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 22, τοῦ παρόντος Διατάγματος, δὲν δύναται νὰ ψηφοφορήσῃ τὸ ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ἐπὶ ἑκάστου τῶν ζητημάτων ψηφοφορία γίνεται μυστική, ἑκάστου τῶν μελῶν ἀναγράφοντος κατ' ἰδίαν ἐπὶ ψηφοδελτίου πρὸς κατάφασιν μὲν τὴν λέξιν (Ναί), πρὸς ἄρνησιν δὲ τὴν λέξιν (Ὄχι).

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται ἐκ τῆς πλειονοψηφίας, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐμπεριέχουσαν τὴν γνώμην ἔκθεσιν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 25.

Ἡ περιέχουσα τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἔκθεσις συντάσσεται κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 τύπον, ὑπογράφεται ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν καὶ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ Προέδρου ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

Ἐν τῇ γνωμοδοτήσει ταύτῃ τὸ Συμβούλιον προτείνει καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς, ἐν ᾗ περιπτώσει πρόκειται περὶ ἀπολύσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀποφαίζει ὁριστικῶς περὶ τούτου.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου γίνονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὸ δὲ Συμβούλιον διαλύεται αὐτοδικαίως, ἀφ' οὗ γνωμοδοτήσει ἐπὶ τῆς πράξεως, δι' ἣν συνεκροτήθη.

Ἄρθρον 26.

Οἱ ἐν διαθεσιμότητι, προσκαίρως παύσει καὶ ἀπολύσει ἀξιωματικοὶ ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ τάξεως καὶ πειθαρχίας γενικὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων καὶ Ναυτικῶν κανονισμῶν ἐπιτηρούμενοι παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα διαμένουσιν. Αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν πᾶσαν πρᾶξιν αὐτῶν ἀντιβαίνουσαν εἴτε πρὸς τὸ καθῆκον εἴτε πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Τύπος ἐκδόσεως γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 27.

Τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον τὸ συγκροτηθὲν διὰ τῆς ἀπὸ (σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία) ὑπ' ἀριθ..... διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1926 «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π.Ν.» Ν. Διατάγματος, διὰ ν' ἀποφανθῇ ἂν ὑπάρχῃ λόγος προσαλῶν τὴν (ἀπόλυσιν ἢ ἀπόταξιν) τοῦ κ. (σημειοῦται τὸ ὄνομα καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου ἀξιωματικοῦ) ἕνεκα (σημειοῦται τὸ ἐν τῇ διαταγῇ περιεχόμενον αἴτιον τῆς παραπομπῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ) συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν (σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ τόπος ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ συνεδρίασις) συγκείμενον ἐκ τῶν (σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν). Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἐρωτηθέντα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεὶς λόγος ἐξαιρέσεως ὑπάρχει δι' αὐτὰ ἐκ τῶν ἐν τῷ Διατάγματι ἀναφερομένων.

Τῆς συνεδριάσεως ἀρξαμένης οὕτως ὁ Πρόεδρος ἐνετείλατο τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισιν τοῦ ἐγκαλουμένου ἀξιωματικοῦ, τούτου δὲ ἐμφανισθέντος (ἢ μὴ ἐμφανισθέντος) διέταξε τὸν Εἰσηγητὴν νὰ ἀναγνώσῃ εἰς ἐπήκοον τοῦ Συμβουλίου τὰ ἄρθρα 8, 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 22 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ νόμου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἄρθρων τούτων ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέγνωσε τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α') Τὴν διαταγὴν δυνάμει τῆς ὁποίας συνεκροτήθη τὸ ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

β') Τὴν εἰδικὴν ἀναφοράν, ἐὰν ὑπάρχῃ, ἥτις προύκάλεσε τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου παραπομπὴν τοῦ ἐγκαλουμένου ἀξιωματικοῦ.

γ') Σημειοῦται ἰδιαιτέρως ἕκαστον τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Προέδρου ἀνεγνώσθησαν.

Περαιωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων, ὁ Πρόεδρος ἐνετείλατο τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισιν τῶν κλητευθέντων ἀτόμων ὅπως παρέχωσι πληροφορίας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

Ἕκαστος τῶν ἐξετασθέντων ὑπέγραψε τὴν περίληψιν τῆς καταθέσεώς του, καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου κεκυρωμένον.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν κλητευθέντων ἀτόμων ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσε τὸν ἐγκαλούμενον ἀξιωματικὸν νὰ ἀπολογηθῇ καὶ νὰ διασκευάσῃ, ἂν ἐπιθυμῇ, τὰ ὑπὸ τῶν ἐξετασθέντων κατατεθέντα, μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος θεωρήσας τετελεσμένην τὴν διαδικασίαν διέταξε τὸν ἐγκαλούμενον νὰ ἀποσυρθῇ.

Τούτου γενομένου ὁ Πρόεδρος ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν ἑξῆς πρότασιν (σημειοῦται τὸ ἐν τῇ διαταγῇ τῆς παραπομπῆς αἴτιον, δι' ὃ παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικός).

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀφ' οὗ ἀνέγραψαν μυστικῶς ἐπὶ τοῦ ψηφοδελτίου των τὴν λέξιν (Ναί) ἢ τὴν λέξιν (Ὄχι) παρέδωκαν τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον.

Διαλογῆς δὲ τῶν ψήφων γενομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου ἀνεδείχθη κατὰ (ἢ ὑπὲρ) τοῦ ἐγκαλουμένου διὰ ψήφων (σημειοῦνται αἱ κατὰ καὶ αἱ ὑπὲρ ψῆφοι).

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις ὑπογράφεται παρὰ πάντων τῶν μελῶν τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ὡς ἀκολούθως.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ μέλη

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Γ. Κονδύλης

---

(6)

Περὶ συστάσεως Μοίρας Γυμνασίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Συγκροτοῦμεν Μοῖραν Γυμνασίων ἐκ τῶν κάτωθι Πολεμικῶν πλοίων.

Θωρηκτοῦ «Κιλκίς». Ἀντιτορπιλλικῶν «Λέων», «Πάνθηρ», «Ἀετός», «Ἱέραξ», «Λόγχη» καὶ «Σμύρνη».

Πᾶν ἄλλο Πολεμικὸν πλοῖον, προσκολλώμενον δι' Ὑπουργικῆς διαταγῆς, θέλει ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀνωτέρω Μοίρας.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Μοίρας δύναται νὰ εἶνε καὶ κυβερνήτης τοῦ πλοίου, οὗ ἐπιβαίνει.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Γ. Κονδύλης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.